

Zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Hranicích

ČERVENEC, SRPEN – PRÁZDNINOVÝ 2012

ÚVODNÍK - AKTUÁLNÍ DĚNÍ V NAŠEM SBORU

Zdravím všechny, kteří berou do ruky tento další Zpravodaj a budou číst...

Během prázdnin se pozastaví skromné aktivity našeho sboru. Ale za čím stojí se ohlédnout? Mám radost, že jsme letos poprvé zvládli Noc kostelů. Byla jsem ráda, že si přišli lidé vychutnat program, který byl pro ně připraven. Účast na Noci kostelů nás všechny příjemně překvapila. Pevně doufám, že příští rok budeme mít také co nabídnout.

Letní měsíce nám otevírají možnosti vytáhnout paty z domu. Máme možnost na svých dovolených, výletech ... navštívit i jiné nedělní shromáždění, které nás může obohatit. A když na bohoslužebné setkání nezbude čas, tak vždy a všude je možnost podívat se do kostela. Obzvláště v létě je příjemné nechat se chrámovým prostorem ochladit. Chvilí se posadit a vnímat ticho. Když sama někam cestuji, vždycky této možnosti využiji. A nejde ani o to, které církvi kostel či chrám patří. Jde o to, se na chvíli posadit a třeba se jen tak vnitřně ztišit, zkrátka chvíli soustředit své myšlenky směrem vzhůru k Bohu. A když je člověk v kostele sám může vyzkoušet i akustiku, která bývá velmi dobrá. Zaspívat si tu kostelovou píseň, kterou má člověk rád, kterou zná z paměti, kterou si čas od času pobrukuje, je radost sama (např. V tvé síle Pane Bože můj....).

Co nám může v létě udělat velkou radost, a nepotřebujeme k tomu žádnou dobrodružnou výpravu, je dobrá kniha. Taková, která nás přenesení do velkých dálek, která uvolní naši fantazii, která nám dá ovonět a ochutnat a přitom zapomenout na všechno to každodenní. Ale může to být i dobrý film, který v nás chvíli zůstane a pracuje s našimi myšlenkami a nebo takový, který nás pobaví tak, že nás bolí břišní

a lící svaly zároveň.

Přeji všem pěkné léto, šťastné cesty a těším se na setkání s Vámi během i po prázdninách!

Vaše farářka, Pavlína Lukášová

Obavy lidské srdce tíží, ale dobré slovo vrací radost. Příslovní 12,25

POZVÁNÍ – EKUMENICKÁ POBOŽNOST

5.7. 2012 v 17 hodin bude v Drahotuších v Husitském kostele ekumenická pobožnost ku příležitosti svátku Cyrila a Metoděje. Na této pobožnosti se podílejí představitelé Husitské církve, Katolické církve, Církve bratrské a naší církve (zastoupené naší farářkou).

Všichni jsou srdečně zváni!

Bohoslužby během prázdnin budou v obvyklém čase – **8:30 hod Evangelický kostel, Hranice.** Zástupy jsou naplánovány na tyto neděle:

22.7. 2012 – kázat bude Roman Lukáš

29.7. 2012 – čtenými bohoslužbami poslouží sestra Hanka Kubíková

12.8. 2012 – čtenými bohoslužbami poslouží sestra Daniela Jablonská

SBOROVÝ PRÁZDNINOVÝ PROGRAM

Z důvodu prázdnin a čerpání dovolené je běžný sborový program omezen jen na nedělní bohoslužby. Administrativní záležitosti se vyřizují běžně. Případné změny a zástupy budou vyvěšeny na faře a webových stránkách sboru.

Schůze staršovstva je naplánovaná na neděli 5.8. po bohoslužbách v kostele!

ADRESA SBORU:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Hranicích, Farní 43, 753 01 Hranice

Číslo účtu **190 304 741 / 0300**

tel. **581 603 537, mob. 604 813 291**

WEBOVÉ STRÁNKY NAŠEHO SBORU A CÍRKVE:

www.ccehranice.estranky.cz

www.e-cirkev.cz

JUBILANTI V ČERVENCI A SRPNU

2.7. Libuše Heiderová 88 let
12.7. Marie Miháčová 69 let Potštát

24.7. Vlastimil Dančák 79 let
1.8. Anna Zálešáková 72 let Drahotuše
9.8. Marie Hilgartnerová 84 let
15.8. Libuše Zelinková 86 let Lipník n.B.
21.8. Vlasta Mikulenčáková 90 let Bělotín
30.8. MUDr. Jindřiška Bulová 78 let
31.8. Ing. Hedvika Vávrová 66 let

Malé pozastavení nad biblickou knihou Přísloví...

Máte dojem, že Bible je přeci jen náročné čtení, jejíž četbu stále odkládáte? Mě čtení Bible stále baví a obohacuje, vždy tam objevím nějaké moudro, a to i takové, o kterém ani netušíme, že má svůj základ právě v Bibli. Tak například námi používané přísloví „**Nechval dne před večerem**“ vyslovil už moudrý král Šalamoun – *Nechlub se zítřejším dnem, vždyť nevíš, co den zrodí.* (Př 27,1). A nebo hojně používané „**Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá**“ vyřkl také jako první Šalamoun – *Kdo kope jámu, padne do ní* (Př 26,27). Ale objevíme i jiné skvosty, které nás zaručeně pobaví – *Dveře se otáčejí ve svém čepu a lenoch na svém loži. - Lépe je bydlet na střeše v koutku než se svárlivou ženou ve společném domě. - Jako se pes vrací ke svému zvratku, tak hlupák opakuje svoji pošetilost. - Město se strženými hradbami je muž, který se neovládá ...*

Někdo mě vede za ruku....

Když jsem byla malá holka, za ruku mě vodila maminka. Vodila mě, když jsme šly přes cestu, když jsem se loudala, zkrátka když si mě chtěla držet, vzala mě za ruku a šlo se... Takhle mě vodila i do kostela, a když se zpívala píseň z Evangelického zpěvníku číslo 176 - *Někdo mě vede za ruku*, významně jsem se přitulila. Dodnes na to vzpomínám. A vzpomínám i na obrázek Miroslava Rady ze zpěvníku *Bud' tobě sláva z nedělní školy*, kde neviditelná (průhledná) velká ruka vede malého kluka a holčičku. A už tehdy jsem chápala, že je tu ještě „Někdo“, kdo vede. Kdo vede matku a její dítě. Kdo vede rodiče a jejich děti.

Když jsem dorůstala přirozeně končilo období, kdy mě maminka vodila za ručičku. Chtěla jsem chodit sama, vždyť jsem už byla velká holka. Chtěla jsem chodit i jinam než do kostela. Zkrátka poznávat svět bez podané ruky. Sem tam jsem se chytla za ruku nějakého kluka a nechala se vodit jím. Vzpomínám na první taneční, tam mě také pěkně jeden mládenec vedl. Po chvíli mi ale vždycky začala chybět ještě ta neviditelná ruka z Radova obrázku. Kde asi zmizela? Vzpomínám i na ruku dnes už mého manžela, byla to ta správná ruka. Když jsme seděli vedle sebe v kostele a zpívala se již zmíněná píseň, zamilovaně jsme si ty ruce navzájem tiskli (poznámka: to se v kostele může).

Někdy přemýšlím, proč se nám svět viděný dětskýma očima tak vytrácí. Někdy se i na svých modlitbách ptám, Bože kde je ta tvá podaná ruka? Já ji nevidím. Chtěla bych se jí přidržet, abych neskouzla z cesty. Nevím kam směřovat své kroky, kudy se vydat, co dělat? Jenomže zapomínám, že chodit a rozhodovat o svých krocích jsem chtěla vlastně sama, jakmile jsem dospěla. Jako bych se styděla za podanou Boží ruku. Mám přece Bohem darovaný zdravý rozum, který mi řekne a napoví. Dnes už ale také vím, že tak to nefunguje. Náš rozum na všechno nestačí...

Díky Bože, že tvá milostivá ruka nemizí. Sice mě nevede jako ty malé děti z obrázku, ale pořádně mě podpírá zezadu. Díky Bože, že se mám o co opřít, když teď sama vodím jiné za ruku. Díky za Tvou milostivou náruč, která je vždy připravená mě zachytit. Amen.

P.L.,f.s.

*Někdo mě vede za ruku, když bojím se jít tmou.
To je ten, který o mně ví, který je na mě laskavý, je stále nade mnou.
Někdo mi dává denní chléb, že nemusím mít hlad.
To je ten, který o mně ví, který je na mě laskavý a chce mi pomáhat.
Někdo mi dává sílu též, když už jsem unaven.
To je ten který o mně ví, který je na mě laskavý, ať je noc nebo den.
Někdo mě vede za ruku, proto se nechci bát.
To je ten, který o mně ví, můj dobrý Pán Bůh laskavý, který mě má tak rád.*